

Oplysningerne til forbrugerne er vigtige, men anprisninger på fødevarer er jeg meget skeptisk over for. Jeg har ikke noget imod, at der står, at det er sundt at spise fisk, at det er sundt at spise grønsager, og at dette er flødeis, hvis det er flødeis, og ikke bare er et pulver, der er puttet i i stedet for fløde. Hjemmelavet leverpostej skal også være hjemmelavet leverpostej. Det skal ikke være lavet på en stor fabrik og kørt ud til Brugsen mærket »hjemmelavet leverpostej«.

Men hvis man begynder at sige til mig, at hvis du skal have nedsat dit blodtryk eller har for lavt blodtryk eller vil have mere kalk i din kost, er det sundt for dig at spise dette, synes jeg, det er en farlig glidebane at komme ud på. Det vil nemlig blive utrolig svært for forbrugerne at købe korrekt og godt ind i butikkerne.

Rådet for Bedre Madkvalitet synes jeg er en god idé, og jeg siger tak til ministeren, fordi hun har startet det. I dette råd vil man spørge: Hvad er det vigtigste? Svaret er: Det er kvaliteten af varen. Det skal være en fornøjelse at lave måltiderne. Og hvad kan man så gøre for de producenter, der overholder det, som Rådet for Bedre Madkvalitet sætter som norm for at være med i gruppen? Jo, man må belønne. Alt andet lige vil det være meget sjovt hvert år at se, hvem medaljen bliver givet til. Det vil også være en meget god gulerod for producenterne, som vil sige: Den medalje vil jeg gerne have næste år. Fra CD's side byder vi derfor Rådet for Bedre Madkvalitet rigtig hjertelig velkommen.

Så har jeg et lille suk, som også er kommet frem tidligere i dag: 10 pct. af vores indkomst går til indkøb af madvarer, men en stigning ville være godt, så kvaliteten blev mere vigtig end kvantiteten. Vi kan vel ikke forlange at få fem kyllinger for 100 kr. og forvente, at de har den samme kvalitet, som den ene kylling, der måske koster 50-60 kr.? Man vil måske sige, at nogle har kun råd til at købe de fem kyllinger, men det kunne jo godt være, at den store kylling til 50 kr. kunne man strække til 2 dage, og alt andet lige får man noget bedre kvalitet og måske en bedre nydelse for pengene.

Fødevarsikkerhed er vigtig, egenkontrollen er utrolig vigtig, og vi er kendt for at have en god egenkontrol. Levnedsmiddelkontrollen er et vigtigt element, men den skal være ens over hele landet, og jeg håber, det begynder at blive tilfældet, efter at den nye fødevarerlov med de 11 regioner trådte i kraft. Det skaber nemlig respekt om vore fødevarer i både ind- og udland.

Med hensyn til ernæring er det for mig at se meget vigtigt, at man starter allerede i børneinstitutionerne. I nogle børneinstitutioner er man begyndt på, at børnene selv er med til at lave mad og med til at dække bord, og de lærer, hvordan man skal behandle fødevarerne, så godt som de nu kan i den alder. Jeg er også utrolig glad for det svar, ministeren gav, hvor hun sagde, at hun ville bede regionerne om at se lidt lempeligere på, hvordan børneinstitutionernes køkken var indrettet, bare at de levede op til de gængse krav, som regionerne har stillet. I hvert fald i mit eget amt har jeg set, at det har virket, og tak for det.

Vi skal også sørge for, at skoleelever kan få i hvert fald ét sundt måltid mad af en eller anden art på skolerne. Man behøver ikke at have en stor, forkromet kantine til at starte med, man kunne nok finde et godkendt rum, som kunne bruges til dette.

En anden ting er, at undervisningen i hjemkundskab skal forbedres. Men det kan ikke gøres gratis, det kan kommunerne ikke gøre alene, så vi må anmode om, at når der tales så meget om de ting, må man også sørge for at skaffe nogle penge til at højne den undervisning ude i skolerne.

Så er der institutionerne, altså plejehjem, sygehuse og deslige. Her kunne man vel nok sørge for at gøre maden lidt mere indbydende og måske også lidt mere ernæringsrigtig.

Nu er min tid udløbet, men der var mange flere ting, som jeg synes, jeg kunne have lyst til at nævne i denne debat. Men én ting er meget vigtig for CD, nemlig at vi får en debat og dialog om fremtiden og om fornyelse og forskning, og at vi alt andet lige sørger for at behandle vort landbrug ordentligt, ikke stiller strengere krav, end landbruget kan overholde, og sørger for, at andre lande overholder de samme regler, som vi skal overholde.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Fru Annie Lunde Hansen sagde, at vi skal kunne stole på mærkningen af fødevarer, også når det gælder de gensplejsede sager. Derfor vil jeg godt spørge, om der er mulighed for et samarbejde mellem CD og Enhedslisten på det punkt, altså fuldstændig mærkning af fødevarer med gensplejset indhold. Det var der jo desværre ikke mulighed for med Venstre og De Konservative; de ville ikke være med til fuldstændig mærkning. Men sådan måtte det, fru Annie.